

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการบันทึกการพยายามลดของพยาบาลวิชาชีพในด้านความรู้ การให้คุณค่าและความสามารถในการบันทึกการพยายามลดของพยาบาลลดประจำการ ด้านองค์กรพยาบาล เรื่องระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการบันทึกการพยายามลด และด้านการบริหารในเรื่องการนิเทศงานการบันทึกและการนำบันทึกการพยายามลดไปใช้ในทางปฏิบัติของพยาบาลหัวหน้าหอพยาบาล โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือพยาบาลวิชาชีพหัวหน้าห้องพยาบาลประจำการ และพยาบาลผู้ช่วยในระดับหัวหน้าหอพยาบาล ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานที่รับผู้ป่วยไว้รักษาประจำในแผนกอยู่รวม แผนกศัลยกรรม แผนกุมารเวชกรรม แผนกสูติโนร์โภกรรม และแผนกตา ทุ กอ ชุมก จากโรงพยาบาลทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานครที่มีจำนวนเดียว ตั้งแต่ 500 เตียงขึ้นไป มีจำนวนห้องล้วน 9 แห่ง (กระทรวงสาธารณสุข, 2526) ถึงตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรพยาบาลวิชาชีพของการศึกษารังสี

โรงพยาบาล	อายุรวม		เพศ		ภูมิภาค		สูงกว่า		ต่ำกว่า		รวม	
	พยาบาล ประจำการ	พยาบาล หัวหน้าห้อง										
ศิริราช	172	20	279	27	199	20	295	24	63	9	1008	100
จุฬาลงกรณ์	149	9	141	5	107	5	183	8	19	1	599	28
รามาธิบดี	74	5	106	9	97	7	106	6	31	3	414	30
วชิระ	79	6	121	10	56	5	100	8	24	2	380	31
ภูมิพลฯ	66	7	99	10	57	5	44	5	12	2	278	29
สมเด็จพระปินาม	58	5	59	6	32	3	47	4	9	1	205	19
คัมราห์	63	8	49	11	37	4	35	4	8	2	192	29
ราชวิถี	36	4	33	4	2	1	103	12	14	2	188	23
พระมงกุฎฯ	53	9	35	7	26	6	27	7	39	9	180	38
รวม	750	73	922	89	613	56	940	78	219	31	3444	327

คัวอย่างประชากร

คัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ พยายามดีประชากร และพยายามดีหัวหน้าครอบครัว ผู้วิจัยได้คัวอย่างประชากรโดย

กลุ่มที่ 1 คัวอย่างประชากรพยานาลประจำการ ให้จากการกำหนดจำนวน
คัวอย่างประชากรโดยอาศัยตารางมอร์แกน (Morgan 1970 : 607-608) แล้วทำ
กาก สุ่มพยานาลประจำการ ในแต่ละແเนกให้ได้คัวแทนตามขนาดจำนวนคัวอย่างประชากร
โดยการสุ่มคัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ให้จำนวน
คัวอย่างประชากรพยานาลประจำการ 350 คน

กลุ่มที่ 2 คัวอย่างประชากรพยานาลหัวหน้าครอบครัว แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

ประเภทที่ 1 คัวอย่างประชากรพยานาลหัวหน้าครอบครัวที่ตอบแบบลับภายนอก
เรื่องระเบียบปฏิบัติของหน่วยงาน ผู้วิจัยได้คัวอย่างประชากรพยานาลหัวหน้าครอบครัวจาก
แผนกต่าง ๆ ทั้ง 5 แผนกของแต่ละโรงพยานาล แผนกละ 1 คน โดยขอให้หัวหน้าฝ่าย
การพยานาลหรือบุรุษช่วยฝ่ายวิชาการ เป็นผู้กำหนดให้ รวมให้คัวอย่างประชากรพยานาล
หัวหน้าครอบครัวกลุ่มนี้จำนวนห้องลิน 45 คน

ประเภทที่ 2 คัวอย่างประชากรพยานาลหัวหน้าครอบครัวที่ตอบแบบสอบถาม
เรื่องการนิเทศงานการบันทึกการพยานาด และการบันทึกการพยานาลไปใช้ในทางปฏิบัติ
ผู้วิจัยกำหนดจำนวนคัวอย่างประชากรโดยอาศัยตารางมอร์แกน (Morgan 1970 :
607-608) แล้วทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Ramdom Sampling)
ให้จำนวนคัวอย่างประชากรพยานาลหัวหน้าครอบครัว 180 คน

คัวอย่างประชากรพยานาลหัวหน้าครอบครัวประเภทที่ 2 ไม่ได้ซ้ำกับ
คัวอย่างประชากรพยานาลหัวหน้าครอบครัวประเภทที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยเครื่องมือ 3 ชุด มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ลักษณะเครื่องมือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามรูป การให้คุณค่า และความสนใจในการบันทึกการพยายามของพยาบาลประจำการ ประกายความสุน倩 ฯลฯ นี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนภาพล้วนๆ ของพยาบาลประจำการ
ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามรูปเรื่องการบันทึกการพยายาม

มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choice) ชนิด 4 ตัวเลือก โดยให้เลือกตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 ตัวเลือก จำนวนห้องล้วน 30 ข้อ ขอทบทวนถูกให้ 1 คะแนน และขอทบทวนผิดให้ 0 คะแนน

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่ถามพยาบาลเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าของบันทึกการพยายามมีจำนวน 32 ข้อ โดยให้พยายามประจำการ เลือกตอบตามความคิดเห็นแท้จริงเพียงครั้งเดียว โดยกำหนดคะแนนแต่ละคำตอบดังนี้

คำตอบ	คำถามประจำวัน	คำถามประจำเดือน
(คะแนน)		(คะแนน)

เห็นคุณค่ายิ่งยิ่ง	5	1
เห็นคุณ	4	2
เนย หรือไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นคุณ	2	4
ไม่เห็นคุณอย่างยิ่ง	1	5

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามความสำนึกร่วมในการบันทึกการพยาบาล
ลักษณะของแบบสอบถามให้กำหนดที่สถานการณ์จำลอง แล้วให้พยาบาลประเมิจการคุณภาพตาม
โดยกำหนดระยะเวลาเดียวกับการบันทึกการพยาบาล จำนวนคุณภาพมี 60 ชื่อ ข้อที่ตอบถูก
ให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

ชุดที่ 2 แบบสอบถามพยาบาลหัวหน้าห้องผู้ป่วยเรื่องระเบียบปฏิบัติของ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบันทึกการพยาบาล แบบสอบถามประเมิจการคุณภาพของคุณภาพ 8 ชื่อ
โดยถ้าผู้ถูกสอบถามตอบว่า มี หมายถึง มีการระบุไว้ในระเบียบการปฏิบัติงานของฝ่าย

การพยาบาล

ถ้าผู้ถูกสอบถามตอบว่า ไม่มี หมายถึง ไม่มีการระบุไว้ในระเบียบการปฏิบัติงานของฝ่าย

การพยาบาล

ชุดที่ 3 เป็นแบบสอบถามพยาบาลหัวหน้าห้องผู้ป่วยเรื่องการนิเทศงาน
การบันทึกการพยาบาล และการนำบันทึกการพยาบาลไปใช้ในทางปฏิบัติ ประเมิจการคุณภาพ

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของพยาบาลหัวหน้า
ห้องผู้ป่วย

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่ด้านล่างเป็นคุณูจิริงในการ
ปฏิบัติในเรื่องการนิเทศงานการบันทึกการพยาบาล และการนำบันทึกการพยาบาลไปใช้
ในทางปฏิบัติ มีจำนวน 20 ชื่อ โดยกำหนดคือ

มี หมายถึง ได้ปฏิบัติกิจกรรมนั้น

ไม่มี หมายถึง ไม่ได้ปฏิบัติกิจกรรมนั้น

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือโดยทำการศึกษาหนังสือ เอกสาร วารสารและ
งานวิจัยค้าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับพูดคุยปรึกษาหารือผู้เชี่ยวชาญทางการพยาบาล
พยาบาลหัวหน้าห้องผู้ป่วย พยาบาลประจำการที่เกี่ยวข้องกับการบันทึกการพยาบาล และ
ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา แล้วนำความรู้ที่ได้มาสร้างเป็นเครื่องมือ 3 ชุด ซึ่งแต่ละชุด
มีรายละเอียดการสร้างดังนี้

ข้อที่ 1 แบบสอบถามรู้ การให้ความคิด และความสามารถในการบันทึกการพยาบาลของพยาบาลประจำการ ประกอบทั้งส่วนต่าง ๆ 4 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของพยาบาลประจำการ สร้างโดยศึกษาจากงานวิจัยต่าง ๆ โดยใช้หลักคัวแปรที่ต้องการศึกษา

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามรู้เรื่องการบันทึกการพยาบาล สร้างโดยนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาข้างต้นมารวมเป็นเนื้อหาความรู้เรื่องการบันทึกการพยาบาล หลังจากนั้นผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์คุณลักษณะ เชิงพฤติกรรมวัดความรู้ในระดับต่าง ๆ อันประกอบด้วยความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า (Bloom & Krathwohl 1956 : 62-197) และสร้างคำถานและคัวเลือกตามเนื้อหาที่ได้รวมรวมไว้ โดยคำนึงถึงวัสดุประสงค์ที่กำหนดไว้ ไกข้อสอบจำนวนหั้งลีน 40 ข้อ เมื่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วนำไปตรวจสอบความคร่องคามเนื้อหา (Content Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 13 ท่าน พิจารณาเนื้อหาการบันทึกการพยาบาล วัสดุประสงค์ของการวัดความรู้ รายละเอียดของแบบสอบถาม ข้อคำถาน คัวเลือกและค่าตอบ พร้อมทั้งให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นนำผลที่ได้กลับมาปรับปรุงแก้ไขโดยเกณฑ์ร้อยละ 80 ของความเห็นตรงกันในแต่ละหัวข้อมาเป็นข้อคำถานของแบบสอบถามส่วนที่ 2 และนำไปลองใช้กับพยาบาลประจำการจำนวน 100 คน (พยาบาลประจำการจำนวน 100 คนนี้จะใช้ทดสอบค่า Reliability ในแบบสอบถาม ส่วนที่ 3 และ 4 ด้วย) หลังจากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เป็นรายชื่อ เพื่อตรวจสอบคุณลักษณะในก้านค่าความยาก (difficulty level) และค่าอำนาจจำแนก (discrimination power) โดยการวิเคราะห์ขอสอบถามเทคนิค 27% (วิเชียร เกตุลิงท์ 2524 : 119-125) แล้วนำมาคัดแปลงแก้ไขให้ขอสอบถามที่กรอบคุณเนื้อหา การบันทึกการพยาบาลจำนวน 30 ข้อ และหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตร Kuder Richardson-20 ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .67

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามให้คุณค่าการบันทึกการพยาบาลสร้างเป็นแบบสอบถามมาตรฐานระดับความเห็นชอบตามแบบของ ลิกเกิร์ต (Likert) แต่ละข้อประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับการให้คุณค่า ซึ่งแนวคิดมาดำเนินการแบบ เป็นข้อความการให้คุณค่าในเชิงบวก (Positive) และข้อความการให้คุณค่าในเชิงลบ (Negative) ซึ่งข้อความทั้งกล่าว นำมาแบ่งออกเป็นการให้คุณค่าการบันทึกการพยาบาลออกเป็น 3 ท่าน คือ ท่านบันทึกการพยาบาล (Nurses' Note) จำนวน 12 ข้อ ท่านพยาบาลผู้บันทึก (Nurses) จำนวน 10 ข้อ และท่านบันทึกการพยาบาล (Recording of Nurses' Note) จำนวน 10 ข้อ รวมเป็นการให้คุณค่าการบันทึกการพยาบาลจำนวนทั้งหมด 32 ข้อ เมื่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วนำไปสำรวจสอบความถูกต้องของข้อความนี้ (Content Validity) โดยนำไปให้บุคลากรคุณวุฒิ 13 ท่านพิจารณารายละเอียดของข้อความ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขโดยผู้วิจัยถือเกณฑ์ร้อยละ 80 ของความเห็นตรงกันในแต่ละข้อความมาเป็นข้อคำถามของแบบสอบถามส่วนที่ 3 แล้วนำไปทดลองใช้กับพยาบาลประจําการจำนวน 100 คน และหาค่าความเที่ยง (Reliability) ตามวิธีของ Cronbach (วิเชียร เกตุลิงห์ 2524 : 142-143) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .90

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความสามารถในการบันทึกการพยาบาลสร้างโดยศึกษาวิธีการสร้างสถานการณ์จำลอง (Simulation) ประกอบกับการศึกษาจากเวชระเบียนญี่ปุ่นสำหรับสร้างสถานการณ์ญี่ปุ่นที่สามารถพยามได้ในทุกแง่มุม หลังจากนั้นนำขั้นตอนการบันทึกมาเป็นค่า datum ในตอนท้ายของสถานการณ์โดยคิดว่าจะแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ของการบันทึกการพยาบาล คือขั้นตอนแรกเป็นการพิจารณาข้อมูล ก่อนนำมาบันทึกมีจำนวน 27 ข้อ ข้อใดตอบถูกต้อง 1 คะแนน ข้อใดตอบผิดต้อง 0 คะแนน ขั้นตอนที่ 2 เป็นการคัดเลือกข้อมูลมาใช้ในการบันทึกมี 27 ข้อ ในญี่ปุ่นเดือดค่อนข้างจะน่าสนใจ ข้อความที่ควรเน้นบันทึกเท่านั้น การกำหนดคะแนนก่อนโดยข้อใดควรบันทึกถ้าเดือดตอนนี้ 1 คะแนน ถ้าไม่เดือดตอนนี้ 0 คะแนน ข้อใดไม่ควรบันทึกถ้าเดือดตอนนี้ 0 คะแนน ถ้าไม่เดือดตอนนี้ 1 คะแนน และขั้นตอนสุดท้ายเป็นการเรียงลำดับการบันทึกมีจำนวน 6 ข้อ ข้อใดเรียงถูกต้องตามคำแนะนำที่กำหนดให้ไว้ 1 คะแนน ข้อใดเรียงผิดคำแนะนำ 0 คะแนน รวมเป็นจำนวนข้อทั้งสิ้น 60 ข้อ เมื่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว

นำไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 13 ท่าน พิจารณารายละเอียดของสถานการณ์ ข้อคำถมและคำคอม แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข โดยผู้วิจัยถือเกณฑ์อย่างละ 80 ของความเห็นครองกันในแต่ละข้อความมาเป็นค่าตามของแบบสอบถามส่วนที่ 4 และนำไปทดลองใช้กับพยานาลประจำการ จำนวน 100 คน และหาค่าความเที่ยง (Reliability) ตามวิธีของ Cronbach ให้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .98

ผู้วิจัยทดลองใช้แบบสอบถามชุดที่ 1 มาใช้ในการทำวิจัย

ชุดที่ 2 แบบสอบถามเพียงมาตั้วหน้าอยู่ป้ายเรื่องระเบียบปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบันทึกการพยาบาล ส่วนใหญ่คิดมาเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติ จากหนังสือต่าง ๆ ประกอบกับพูดคุยปรึกษาหารืออยู่เชี่ยวชาญทางการพยาบาลและผู้บริหารทางการพยาบาล ให้จำนวนข้อคำถมหั้งสิบ 8 ข้อ เมื่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วนำไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 13 ท่าน พิจารณารายละเอียดของข้อคำถม แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข โดยผู้วิจัยถือเกณฑ์อย่างละ 80 ของความเห็นครองกันในแต่ละค่าตามมาเป็นแบบสอบถามชุดที่ 2 และนำไปทดลองสอบถามกับพยานาลตัวหน้าอยู่ป้าย 15 ท่าน ปรากฏว่าไม่มีใครสงสัยหรือไม่เข้าใจคำถมผู้วิจัยทดลองใช้แบบสอบถามชุดที่ 2 มาใช้ในการวิจัย

ชุดที่ 3 แบบสอบถามพยาบาลตัวหน้าอยู่ป้ายเรื่องการนิเทศงานการบันทึก และการนำบันทึกการพยาบาลไปใช้ในทางปฏิบัติ ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 สร้างสถานภาพส่วนบุคคลโดยคำนึงถึงความประทับใจคิดมา

ส่วนที่ 2 สร้างโดยนำกระบวนการนิเทศมาเป็นหลักในการสร้างข้อคำถมที่นักการนิเทศงานการบันทึกการพยาบาล ส่วนการนำบันทึกการพยาบาลไปใช้ในทางปฏิบัติมุ่งลงการนำไปใช้ในทางบริหาร และการบริการ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนการบันทึกการพยาบาล ให้ข้อคำถมหั้งสิบ 20 ข้อ เมื่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว

นำไปใช้ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 13 ท่าน พิจารณารายละเอียดของข้อคำถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขโดยถือเกณฑ์ร้อยละ 80 ของความเห็นตรงกันในแต่ละชื่อคำถามมาเป็นแบบสอบถามที่ 3 ผู้วิจัยนำไปทดลองล้มภาระนักพยาบาลหัวหน้าหอพู๋ป่วย 15 ท่าน แล้วทำการแก้ไขข้อความจนเกิดความเข้าใจในความหมายตรงกัน แล้วนำไปเป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

การ เก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามที่ 1 คือแบบสอบถามที่ 1 การให้คุณค่าและความสนใจในการบันทึกการพยาบาลของพยาบาลประจำการ และชุดที่ 3 แบบสอบถามพยาบาลหัวหน้าหอพู๋ป่วยเรื่องการนิเทศงานการบันทึกการพยาบาลและการนำมันที่การพยาบาลไปใช้ในทางปฏิบัติ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากหัวหน้าฝ่ายการพยาบาล หรือผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ส่วนชุดที่ 2 แบบล้มภาระนักพยาบาลหัวหน้าหอพู๋ป่วยเรื่องระเบียบปฏิบัติของหน่วยงานเกี่ยวกับการบันทึกการพยาบาล ผู้วิจัยขอทำการล้มภาระนักพยาบาลหัวหน้าหอพู๋ป่วยทั้งหมดสอง

การ วิเคราะห์ข้อมูล

การ วิเคราะห์ข้อมูล แต่ละชุด ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 นำคะแนนที่ได้จากการแบบสอบถามมาคำนวณหาค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) ของศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ทั้งนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2. ข้อมูลความรู้ การให้คุณค่า และความสนใจในการบันทึกการพยาบาล วิเคราะห์โดย

2.1 แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละของพยานาคประจำการ
จำแนกตามความรู้ การให้คุณค่า และความสามารถในการบันทึกการพยาบาล ไทยจัด
แบ่งแค่ละถ้าออกเป็น 3 ระดับ

2.2 ทดสอบความเป็นอิสระระหว่างความรู้ การให้คุณค่า และ
ความสามารถในการบันทึกการพยาบาล กับอายุ วิธีการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน
และแผนกที่ทำงานของพยานาคประจำการโดยวิธี ไชสแควร์ (Chi-Square test of
Independence) ในการคำนวณค่าความถี่คาดหวัง (expected frequency)
ถ้ามีจำนวนช่องที่ความถี่ที่คาดหวังค่ากว่า 5 มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 20 จะนำความถี่
ของประเภทนั้นกับประเทหนึ่งไว้ค่อยกันเพื่อให้เกิดความถูกต้องของการคำนวณค่าไชสแควร์
ในการคำนวณครั้งนี้ ในด้านความรู้ของพยานาคประจำการ ไกรรวมความรู้ในระดับสูงและระดับ
ปานกลางเข้ากัน ในการให้คุณค่าการบันทึกการพยาบาลของพยานาคประจำการไกร
รวมอายุในช่วง 30-39 ปี และ 40 ปีขึ้นไปเข้ากัน และในด้านความสามารถของ
พยานาคประจำการ ไกรรวมความสามารถในระดับปานกลาง และระดับค่าเข้ากัน

2.3 การให้คุณค่าการบันทึกการพยาบาลโดยศึกษาเกี่ยวกับมันทึก
การพยาบาล พยานาคผู้บันทึก และกิจกรรมการบันทึกการพยาบาล

ชุดที่ 2 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ชุดที่ 3 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบทดสอบชุดที่ 1
ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเรื่องการบันทึกการพยาบาล โดยใช้สูตร
(วิเชียร เกตุลิง 2524 :127)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum_{pq}}{s^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทนความเชื่อถือไกรของแบบทดสอบ
	k	แทนจำนวนช่องตอบทั้งหมดที่ของแบบทดสอบ
	p	แทนสัดส่วนของคนที่ตอบถูกในแต่ละช่อง
	q	แทนสัดส่วนของคนที่ตอบผิดในแต่ละช่อง ($q = 1-p$)
	s^2	แทนความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

หากค่าความเที่ยงของแบบทดสอบชุดที่ 1 ส่วนที่ 3 แบบสอบถามให้คุณค่าการบันทึกการพยายาม และส่วนที่ 4 แบบสอบถามความสำนารถในการบันทึกการพยายามโดยคำนวณค่าความเที่ยงตามวิธีของ Cronbach โดยใช้สูตรดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 142)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum v_i}{v_t} \right]$$

เมื่อ	α	แทนค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม
n		แทนจำนวนข้อทั้งหมด
v_i		แทนความแปรปรวนรายข้อของทดสอบ
v_t		แทนความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

2. การ计算ของสถานภาพล่วงบุคคลของพยายามประจําการและพยายามหัวหน้าอยู่ป่วย ที่ตอบแบบสอบถามชุดที่ 1 และชุดที่ 3

3. คะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตร (ประคอง ภราณสูตร 2524 : 94)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทนค่าคะแนนเฉลี่ย
$\sum x$		แทนผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
N		แทนจำนวนข้อมูล

4. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตรดังนี้ (ประคอง บรรณสูตร 2524 : 96)

$$SD = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	SD	แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	x^2	แทนผลรวมของข้อมูลแต่ละตัวยกกำลังสอง
	\bar{x}	แทนผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
	N	แทนจำนวนข้อมูล

5. คำนวณค่าไคสแควร์ โดยใช้สูตร (ประคอง บรรณสูตร 2525 : 142)

$$x^2 = \sum \left[\frac{(f_o - f_e)^2}{f_e} \right]$$

เมื่อ	f_o	แทนความถี่จากการปฏิบัติ
	f_e	แทนความถี่ที่คาดหวังว่าจะเป็นจริง
	df	แทนชั้นแห่งความเป็นอิสระ